



การใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

พระพุทระกูล หลินภู, พระมหาวิฑูร กตเมธี, สุภาพร บัวช่วย, พรชัย วันทุม, ทนชัย พุทธิไทย
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย
อีเมล: Pornchaiwonthum@gmail.com

Received: May,12,2020 Revised: June,1,2020 Accepted: June,30,2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา การใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียน โรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 – ประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า t-test ทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัว ด้วยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) การใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก
- 2) นักเรียนที่มีเพศ อายุ และระดับชั้นต่างกัน มีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกัน
- 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา พบว่า มีนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน เรียงตามลำดับตามค่าความถี่จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ศีลข้อ 5 สุราเมรัยมิชยะมาทัฏฐานา เวมณี คือ ครูควรบอกนักเรียนห้ามดื่มสุราหรือสิ่งเสพติด รองลงมาศีลข้อ 1 ปาณาติปาตา เวมณี คือ ผู้อำนวยการและครูควรนิมนต์พระสงฆ์มาเทศน์เรื่องการไม่เบียดเบียนผู้อื่น ให้นักเรียนฟัง รองลงมาศีลข้อ 2 อทินนาทานา เวมณี คือ ครูหรือผู้ปกครองควรตักเตือน ไม่ให้นักเรียนลักขโมยสิ่งของของผู้อื่น และศีลข้อ 4 มุสาวาทา เวมณี คือ ครูควรบอกนักเรียนไม่ให้พูดโกหก รองลงมาศีลข้อ 3 กาเมสุมิฉฉาจารา เวมณี คือ ครูควรปลูกฝังในเรื่องความรักระหว่างเรียนให้กับนักเรียนอย่างถูกต้อง

คำสำคัญ: ศีล 5, การดำเนินชีวิต, นักเรียน



the use of the 5 precepts in daily life Of Nong Thum Songkroh School, Bueng Wichai Subdistrict, Mueang Kalasin District Karasin Province

Phra Futrakool Linphu Phramaha Witthawat Prasert
Pornchai Wanthum Thanutchai Phutthathai
Mahamakut Buddhist University, Kalasin College
Email: Pornchaiwonthum@gmail.com

ABSTRACT

This research aims,1) to study the use of the 5 precepts in daily life Of Nong Thum Songkroh School, Bueng Wichai Subdistrict, Mueang Kalasin District Karasin Province, 2) To compare the use of the 5 precepts in daily life of Nong Thum Songkroh School, Bueng Wichai Subdistrict, Mueang Kalasin District Karasin Province,and 3) to study proposals and solutions The use of the 5 precepts in daily life Of Nong Thum Songkroh School, Bueng Wichai Subdistrict, Mueang Kalasin District Karasin Province Sample The research used in this research is students of Nong Thum Songkroh School, Bueng Wichai Subdistrict, Mueang District, Kalasin Province, Primary level 4 - Primary 6, number 32, Tools for data collection, include questionnaire, The statistics used in data analysis were percentage, mean, t-test, hypothesis test. Analyze and compare the differences between more than 2 variables with one-way analysis of variance (One-Way ANOVA).

The results of research were found that:

1) The use of the 5 precepts in daily life Of Nong Thum Songkroh School, Bueng Wichai Subdistrict, Mueang Kalasin District Karasin Province Overall at a high level.

2) Students with different gender, age and education levels The use of the 5 precepts in daily life not different.

3) In order to study the suggestions and solutions, it was found that there were students in Nong Thum Songkroh School Gave suggestions for using the canon 5 In the daily life of students In order according to the frequency of descending, include 5 precepts, liquor, Muramashamathathanana, a teacher should tell students not to drink alcohol or drugs. Followed by precepts 1 Pana Tippita Veramane, the director and teacher should invite monks to preach about not hurting others for students to listen. Secondly, the same frequency is the precept. Article 2 Athinathana Devi is that the teacher or guardian should warn him not to steal other people's belongings and the fourth precept. lie Followed by the third precept Kamasu, the jealous Jara, is a teacher who should instill in the love between students and students correctly.

Keywords: 5 precepts, lifestyle, students



บทนำ

การพัฒนา มักจะถูกตีความให้หมายถึงการทำให้ทันสมัย การเจริญเติบโตทางวัตถุ การใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาประเทศสู่ความทันสมัย ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ ส่งผลกระทบต่อสังคม ความเรียบง่ายกลายเป็นความฟุ้งเฟ้อแบบสังคมบริโภคนิยม ก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมามากมายจนแก้ไขไม่ทัน บางปัญหาที่ไม่ถูกแก้ไขปล่อยเลยตามเลย จนเป็นปัญหาที่ซับซ้อนจนแก้ไขไม่ได้ ในปัจจุบันวิทยาการต่าง ๆ ดูเหมือนจะเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์ได้รับความสะดวกสบายจากสิ่งต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีเริ่มเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิต และสิ่งที่เราคาดไม่ถึงก็เป็นต้นเหตุที่ทำให้มนุษย์ตั้งแต่เด็ก วัยรุ่น ได้ถูกชักนำไปในทางที่ผิด จนกลายเป็นจุดกำเนิดของปัญหาสังคม จนทำให้สภาพสังคมนั้นเริ่มเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรมและจริยธรรม คนในสังคมมองเรื่องวัฒนธรรมประเพณีเป็นเรื่องล้าหลัง ไม่ทันสมัย

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พรบ.การศึกษาแห่งชาติ , 2542)

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (พรบ.การศึกษาแห่งชาติ , 2542)

ในทางพระพุทธศาสนามีหลักคำสอนในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นมากมาย เพราะเมื่อพัฒนาตนทั้งในด้านร่างกายและจิตใจได้แล้ว ก็จะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมต่อไป ซึ่งทำให้สังคมเกิดความสงบ และเกิดความสุขที่แท้จริง หลักธรรมในพระพุทธศาสนาที่เป็นหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขอีกประการหนึ่งคือ ศีล 5 ซึ่งศีล 5 คือ

- | | |
|---------------------------------|--|
| 1. ปาณาติปาตา เวรมณี | เว้นจากทำลายชีวิต |
| 2. อทินนาทานา เวรมณี | เว้นจากการลักทรัพย์ |
| 3. กามเมสุมิฉฉาจารา เวรมณี | เว้นจากประพฤติดูผิดในกาม |
| 4. มุสาวาทา เวรมณี | เว้นจากพูดเท็จ |
| 5. สุราเมรยมชชพมาทภูฏานา เวรมณี | เว้นจากของเมา คือ สุราเมรยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท |

ซึ่งเป็นหลักในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และเป็นหลักในการพัฒนาชีวิตให้นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง เพื่อที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน เพราะการพัฒนาประเทศสู่ความทันสมัย ความเจริญและความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้สภาพสังคมนั้นเริ่มเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรม จริยธรรม มองว่าวัฒนธรรมและประเพณีเป็นเรื่องโบราณ ไม่ทันสมัย สนใจแต่เทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ ขาดพื้นฐานในการดำรงชีวิต ไม่รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างถูกวิธีและเหมาะสม ดังนั้น ศีล 5 จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อนักเรียนที่ควรนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต (พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.2539)



นักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ช่วงชั้นที่ 2 ทั้งสิ้นรวม 34 คน ซึ่งมี 3 ระดับชั้น คือ ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 ระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความประพฤติที่ไม่ดี อาทิ เช่น มีการทำร้ายทารุณสัตว์ ขอบลักขโมยอุปกรณ์การเรียนของเพื่อน ชอบแอบดูเพศตรงข้าม(ถ้ามอง) พุดโกหก และนักเรียนบางคนแอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำ ความประพฤติที่ไม่ดีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาดังกล่าวมา เพื่อนำหลักศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อันจะส่งผลดีต่อนักเรียน ต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวมานี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษานักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีการใช้ศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อแนะนำให้นักเรียนได้รู้จักการใช้ ศีล 5 ในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะทำให้ชีวิตของตนมีสุขและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้น
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 – ประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 34 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน โรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 – ประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (อ้างอิงจาก; บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 39-40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก แนวคิดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาและได้แบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ



ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบคำถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 มีลักษณะเป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบตามความคิดเห็นของตน แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ นำไปใช้มากที่สุด นำไปใช้มาก นำไปใช้ปานกลาง นำไปใช้น้อย นำไปใช้น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) ด้านปาณาติปาตา เวมณี
- 2) ด้านอทินนาทานา เวมณี
- 3) ด้านกาเมสุมิจฉาจารา เวมณี
- 4) ด้านมุสาวาทา เวมณี
- 5) ด้านสุราเมรยมัชชปะมาทัฏฐานา เวมณี

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้น

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิต
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ
3. ปรับแก้ไขเครื่องมือ ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความถูกต้องของเครื่องมือแล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน กับกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับเท่ากับ 0.854

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้



1. ผู้วิจัยขอหนังสือจาก วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอความร่วมมือในการทดสอบเครื่องมือวิจัย

2. ผู้วิจัยขอหนังสือจาก วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงอาจารย์ที่ปรึกษา พระครูสุนทรวิเชียร เพื่อขอคำแนะนำและขอเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบคำถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยประเมินจากการนำหลักศีล 5 ไปใช้ในการดำเนินชีวิต นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีลักษณะเป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการวิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

จากนั้น ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่า t-test และ F-test (One-way- ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 100)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้น โดยใช้สถิติ t-test และ f-test (One – way ANOVA)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด ,2535, 1 หน้า 104)
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตาม เพศ ที่ต่างกันด้วยการทดสอบค่า T-test จำแนกตามอายุ และระดับชั้น ด้วยการใช้การทดสอบค่า F-test (One Way ANOVA)



ผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบคำถาม

1.1 จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นนักเรียนเพศหญิง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

1.2 จำแนกตามอายุ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 10 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 นักเรียนที่มีอายุ 12 ปีขึ้นไป มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 และนักเรียนที่มีอายุ 11 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.42

1.3 จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 นักเรียนที่เรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 และนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.42

2. การใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ผลการวิเคราะห์ การใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านสุราเมรัยมีชปะมาที่ภูฐานา เวมณี ด้านกาเมสุมิจฉาจารา เวมณี ด้านอทินนาทานา เวมณี ด้านปาณาติปาตา เวมณี ด้านมุสาวาทา เวมณี ตามลำดับพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านสุราเมรัยมีชปะมาที่ภูฐานา เวมณี พบว่า นักเรียนมีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านสุราเมรัยมีชปะมาที่ภูฐานา เวมณีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อที่ 1นักเรียนไม่ดื่มสุรา/เบียร์ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือข้อที่ 4นักเรียนไม่ชวนเพื่อนเสพยาเสพติดทุกชนิด

2.2 ด้านกาเมสุมิจฉาจารา เวมณี พบว่า นักเรียนมีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านกาเมสุมิจฉาจารา เวมณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1นักเรียนไม่ดูหนังลามกจาก VDO/CD ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือข้อที่ 3 นักเรียนไม่แสดงกิริยาไม่เหมาะสมกับเพศตรงข้าม

2.3 ด้านอทินนาทานา เวมณี พบว่า นักเรียนมีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านอทินนาทานา เวมณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1นักเรียนไม่ลักขโมยสิ่งของของคนอื่น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือข้อที่ 2 และข้อที่ 4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ข้อที่ 2 นักเรียนไม่ชิงเอาของของคนอื่นซึ่งหน้า ข้อที่ 4 นักเรียนไม่ซุกซ่อนเอาบางส่วน

2.4 ด้านปาณาติปาตา เวมณี พบว่า นักเรียนมีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านปาณาติปาตา เวมณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1 นักเรียนไม่ทรมาณ



สัตว์ให้เกิดความทุกข์ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ข้อที่ 3 นักเรียนไม่ทำร้ายร่างกายเพื่อนให้ได้รับบาดเจ็บ ข้อที่ 4 นักเรียนไม่เบียดเบียนเพื่อนให้ได้รับความเดือดร้อน

2.5 ด้านมุสาวาทา เวมณี พบว่า นักเรียนมีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนโรงเรียนหนองพุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านมุสาวาทา เวมณีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 5 นักเรียนไม่พูดเพื่อเจ้อ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือข้อที่ 3 นักเรียนไม่พูดส่อเสียด

3. เปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองพุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้น แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองพุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านปาณาติปาตา เวมณี ด้านอทินนาทานา เวมณี ด้านกาเมสุมิฉฉาจารา เวมณี ด้านมุสาวาทา เวมณี และด้านสุราเมรยมัชชปะมาทัฏฐานา เวมณี ไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองพุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า มีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านปาณาติปาตา เวมณี ด้านอทินนาทานา เวมณี ด้านกาเมสุมิฉฉาจารา เวมณี ด้านมุสาวาทา เวมณี และด้านสุราเมรยมัชชปะมาทัฏฐานา เวมณี โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองพุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน พบว่า มีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ด้านปาณาติปาตา เวมณี ด้านอทินนาทานา เวมณี ด้านกาเมสุมิฉฉาจารา เวมณี ด้านมุสาวาทา เวมณี และด้านสุราเมรยมัชชปะมาทัฏฐานา เวมณี ไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองพุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองพุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า มีนักเรียนโรงเรียนหนองพุ่มสงเคราะห์ ได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน ได้แก่ ศีลข้อ 5 สุราเมรยมัชชปะมาทัฏฐานา เวมณี คือ ครูควรบอกนักเรียนห้ามดื่มสุราหรือสิ่งเสพติด รองลงมาศีลข้อ 1 ปาณาติปาตา เวมณี คือ ผู้อำนวยการและครูควรนิมนต์พระสงฆ์มาเทศน์เรื่องการไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้นักเรียนฟัง รองลงมาศีลข้อ 4 มุสาวาทา เวมณี คือ ครูหรือผู้ปกครองควรตักเตือนไม่ให้นักเรียนลักขโมยสิ่งของของผู้อื่น และศีลข้อ 4 มุสาวาทา เวมณี คือ ครูควรบอกนักเรียนไม่ให้พูดโกหก รองลงมาศีลข้อ 3 กาเมสุมิฉฉาจารา เวมณี คือ ครูควรปลูกฝังในเรื่องความรักระหว่างเรียนให้กับนักเรียนอย่างถูกต้อง



อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก มีด้านมูสาวาทา เวมณี อยู่ในระดับปานกลาง การใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสุราเมรัยมีชปะมาทัญฐานา เวมณี รองลงมา ด้านกาเมสุมิฉาจารย์า เวมณี ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านมูสาวาทา เวมณี ผลเปรียบเทียบการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ ตำบลบึงวิชัย อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า นักเรียนโรงเรียนหนองทุ่มสงเคราะห์ที่มีเพศ อายุ และระดับชั้น แตกต่างกัน มีการใช้หลักศีล 5 ในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมงคล จกกวโร (วิชาชัย) (2558, หน้า ก) ได้ทำวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคลากรและสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันของบุคลากรและสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า บุคลากรและสมาชิก องค์การบริหาร ส่วนตำบลที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร วัชรคปุต (2558, หน้า 1) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้วจังหวัดสระแก้ว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว โดยจำแนกตาม เพศอายุระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยจัดเก็บข้อมูลจากประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว จำนวน 8 หมู่บ้าน ทั้งสิ้น จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ตลอดจนการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ใช้สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) ได้แก่ t-test และ One-way ANOVA พร้อมทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ Schffee's ผลการศึกษา พบว่าพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และไม่สอดคล้องกับ หินสร้าง เครือบุตร , นิรนาท แสนสา , จิระสุข สุขสวัสดิ์(วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2561, หน้า 276) เรื่องประสบการณ์การดำเนินชีวิตด้วยหลักศีล 5 ของนักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาธิระชอโตก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสบการณ์การดำเนินชีวิตด้วยหลักศีล 5 ของนักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาธิระชอโตกโดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยาเชิงตีความ ผู้ให้ ข้อมูลหลักคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสัมมาสิกขาธิระชอโตกจำนวน 8 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาสร้างข้อสรุปแบบอุปนัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ประสบการณ์การดำเนินชีวิตด้วยหลักศีล 5 ของนักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาธิระชอโตก ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ ประเด็นที่ 1



ก่อนเข้าสู่รั้วสัมมาสิกขาศีรชะโสภประกอบด้วย 4 ประเด็นรอง คือ (1) พื้นฐานชีวิตด้านครอบครัว ประกอบด้วย โครงสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวและรูปแบบการดำเนินชีวิตในครอบครัวด้วยหลักศีล 5 (2) กิจกรรมในกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับศีล 5 กิจกรรมในกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าสัตว์ การลักขโมย การประพฤติดินในกาม การพูดโกหกคำ หยาบส่อเสียดนินทาเพื่อเจ้า และการเสพสิ่งเสพติดของมีนเมา (3) วัตรกับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับศีล 5 (4) ชีวิตของตนเอง ที่เกี่ยวข้องกับศีล 5 ประกอบด้วย การละเว้นจากการฆ่าสัตว์ การละเว้นจากการลักขโมย การละเว้นจากการประพฤติดินในกามการละเว้นจากการพูดโกหก (2) กิจกรรมในกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับศีล 5 กิจกรรมในกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าสัตว์ การลักขโมย การประพฤติดินในกาม การพูดโกหกคำ หยาบส่อเสียดนินทาเพื่อเจ้าและการเสพสิ่งเสพติดของมีนเมา (3) วัตรกับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับศีล 5 (4) ชีวิตของตนเองที่เกี่ยวข้องกับศีล 5 ประกอบด้วย การละเว้นจากการฆ่าสัตว์ การละเว้นจากการลักขโมย การละเว้นจากการประพฤติดินในกามการละเว้นจากการพูดโกหกคำ หยาบส่อเสียดนินทาเพื่อเจ้า และการละเว้นจากสิ่งเสพติดของมีนเมา ประเด็นหลักที่ 2 การเข้าค่ายคัดตัวสู่รั้วสัมมาสิกขาศีรชะโสภ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เสกสันต์ ศิริวรรณ (2553, หน้า 1) ได้ทำวิจัยเรื่องความศรัทธาในศีล 5 ที่มีต่อการปฏิบัติตนของวัยรุ่น ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักเรียนมีระดับความศรัทธาในศีล 5 ทุกข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมีความศรัทธาที่ชัดเจน 2. นักเรียนมีการปฏิบัติตนในหลักของศีล 5 อยู่ในระดับการปฏิบัติตนค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาส่วนระดับการปฏิบัติตนในศีล 5 เป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีการปฏิบัติตนในศีลข้อ 1 และศีลข้อ 4 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติตนในศีลข้อที่ 2 ข้อที่ 3 และข้อที่ 5 อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก 3. ความสัมพันธ์ระหว่างความศรัทธาในศีล 5 ที่มีต่อการปฏิบัติตนของวัยรุ่นโดยรวม พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.013 ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ความศรัทธาในศีลข้อ 1 กับการปฏิบัติตนในศีลข้อ 1 มีค่าสหสัมพันธ์ในทางบวก เท่ากับ 0.133 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ในขณะที่ความศรัทธาในศีล ข้อที่ 2 ข้อที่ 3 กับการปฏิบัติตนในศีลข้อที่ 2 ข้อที่ 3 มีค่าความสัมพันธ์กัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติส่วนความศรัทธา ในศีลข้อที่ 4 กับการปฏิบัติ ตนในศีลข้อที่ 4 มีค่าความสัมพันธ์ในทางบวกเท่ากับ 0.089 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความศรัทธาในศีลข้อที่ 5 กับการปฏิบัติตนในศีลข้อที่ 5 มีค่า ความสัมพันธ์ เท่ากับในทิศทางลบ เท่ากับ 0.107 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวิริศศักดิ์ อคควิโร (2544 หน้า 82) ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติในการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิต ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง ควรศึกษาเรื่องศีล 5 ให้เข้าใจ เพราะศีล 5 เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง ตามหลักธรรมสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน เพราะจะทำให้ความตึงเครียดทางจิตใจผ่อนคลายลงได้และนำมาซึ่งความสงบจิตใจ

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะในทางเชิงนโยบาย

สถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว จะต้องให้ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้อง และหาวิธีที่จะให้มีการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักศีล 5 สถาบันที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนควรมีการวิจัยศึกษาวิเคราะห์หาวิธีในการนำหลักศีล 5 ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปลูกฝังศีลธรรมให้เกิดขึ้น



สร้างสันติ สันตภาพ อีสรภาพ ซึ่งเป็นการช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมที่ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมไทย การนำเอาหลักสูตร 5 ไปใช้แก้ปัญหาสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 1) ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักไตรสิกขา
- 2) ควรวิจัยเกี่ยวกับประโยชน์ที่เกิดจากการครองตนตามหลักการของเบญจศีล เบญจธรรม
- 3) ควรวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการการในประยุกต์ใช้หลักธรรม

บรรณานุกรม

- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9, กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- พระมหาวิโรศักดิ์ อคฺคฺวิโร. (2544). ทศนคติในการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิต ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระมงคล จกฺกฺวโร. (2558). พฤติกรรมการนำศีล 5 ไปใช้ในของบุคลากรและสมาชิกองค์การบริหารส่วน ตำบลในเขตอำเภอซ่งชัย จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : ศรุสภา
ลาดพร้าว
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.2539. โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เสกสรรค์ ศิริวรรณ. (2553). ความศรัทธาในศีล 5 ที่มีต่อการปฏิบัติตนของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาพร วัชรคุปต์. (2558). พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- หินสร้าง เครือบุตร , นิรนาท แสนสา , จิระสุข สุขสวัสดิ์, (2561). ประสบการณ์การดำเนินชีวิตด้วยหลักสูตร 5 ของนักเรียนโรงเรียนสัมมา สิกขาศีรชะอโศก, วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.